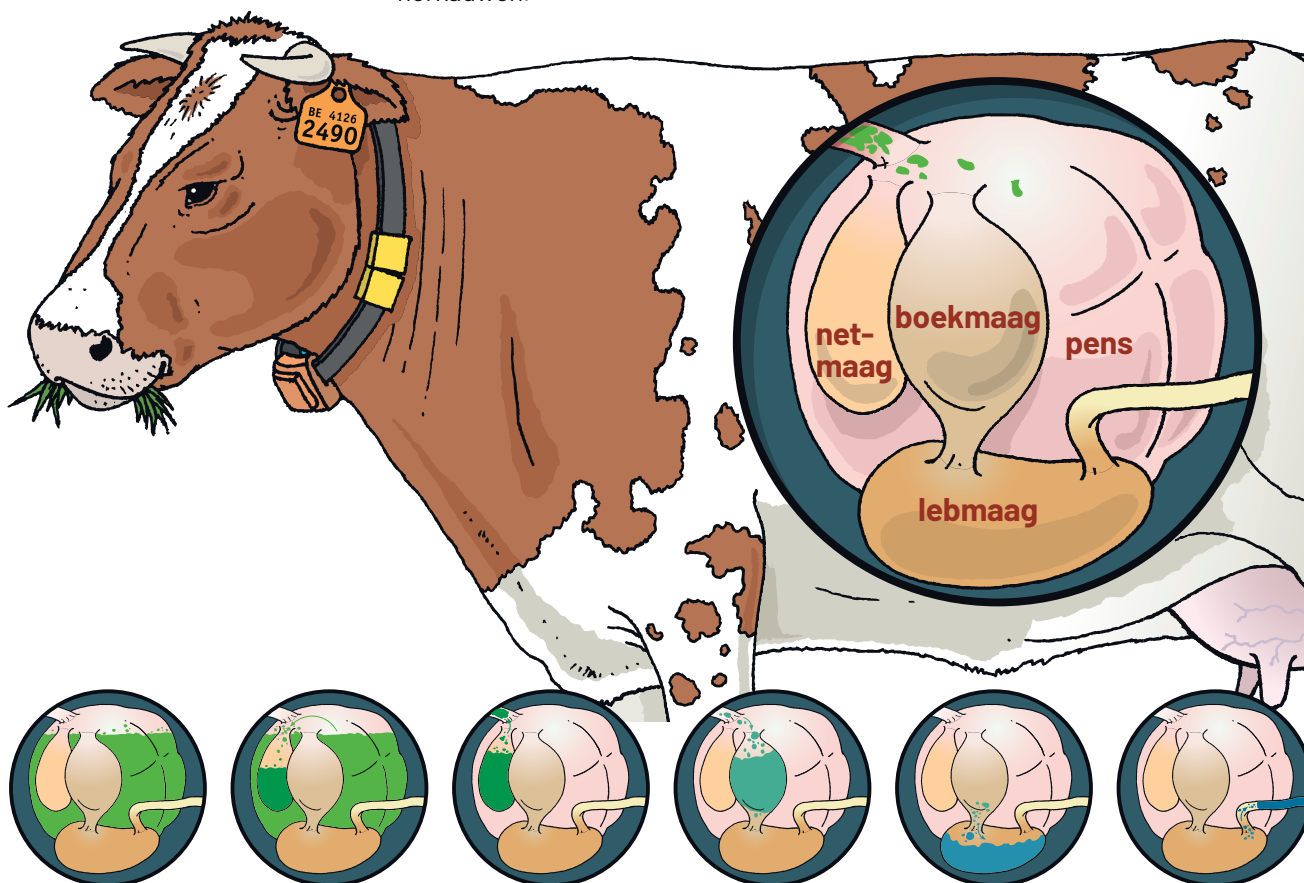

De magen van de koe

Koeien herkauwen hun voedsel, ze genieten dus niet van een lekkere kauwgom! Voor dat herkauwen zijn 4 magen nodig waarbij, uit doorgaans moeilijk verteerbare planten, toch de nodige voedingsstoffen gehaald worden. Van oorsprong stammen koeien af van wilde runderen die, terwijl ze op de grasvlakten graasden, een goed zichtbare prooi vormden voor roofdieren. Om zo weinig mogelijk tijd op die open vlakte door te brengen, namen ze op korte tijd zoveel mogelijk voedsel op, om later op een beschutte plaats rustig te herkauwen.

De koe eet grote hoeveelheden gras (tot 80 kg.) en slikt die bijna zonder kauwen door. Het gras belandt in de grootste van de 4 magen, de pens, tot die helemaal vol is.

Ongeveer een half uur na het eten worden kleine hoeveelheden gras in de netmaag gekneet tot voedselballetjes.

Die voedselballetjes worden opgeboerd om ze rustig te herkauwen (soms tot 60 keer).

Het goed gekauwde voedsel wordt weer ingeslikt, komt in de boekmaag en al het overtollige sap wordt er uitgehaald.

Uiteindelijk komt alles in de lebmaag terecht die te vergelijken is met onze maag. Het gras wordt er verteerd.

Het verteerde voedsel wordt dan door de darmen gestuurd. De bruikbare bestanddelen worden door het lichaam opgenomen, de rest wordt uitgescheiden.

Binnen bij boeren